

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiae Venusinae, ac deinde Aesinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ
formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum
requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, &
ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea,
plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

Sententiæ declaratoriæ excom. contentæ in c. Quicumque 12. q. 2. & c.
Omnes Ecclesiae 17. q. 4. Form XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

18 Monitio denique contra simoniacum post constructum processum informativum, & ante declaratoriam exequenda, sic poterit concipi - *Citetur, & moneatur N. ad dicendum causam quare non debeat declarari incidisse in excommunicationem contentam in extrav. 2. de simon. & in Bulla B. Pii V. 5. §. 8. in termino trium dierum, aliis termino elapso die immediatè sequenti compareat ad videndum se excommunicatum declarari, & publicè denunciari absque alia monitione, &c.*

19 Si reus monitus compareat in suis exceptionibus est audiendus, si verò a comminatione censuræ appellat, ejus appellatio erit reiicienda, & Episcopus, quatenus sibi ex processu constet de crimine, poterit appellatione non obstante, procedere ad declaratoriam: quia talis comminatio, nullum infert gravamen, ut comminationem excommunicationis ferendæ, a comminatione declaratoriae excommunicationis jam latæ à jure distinguendo, docet Fagnan. *in c. Super eod. 2. numer. 50. de appellat.* At si iterum a declaratoria appellaret, tunc erit super sedendum a publicatione Cedulorum, præfixo appellanti termino ad prosequendam appellationem. Nam licet à poena, & sententia legis non possit appellari *glos. in c. quia nos 32. in fin. appellat.* a declaratoria tamen hominis, qua quis declaratur eam incurrisse, potest appellari, & appellatio debet admitti, etiam ad effectum suspensivum, quia Judex potuit errare, ut in terminis declaratoriae censurarum tradunt Navar. *de sent. excom. lib. 5. cons. 9. num. 5. Bonaccin. de censur. disp. 1. qu. 2.*

punct. 2. n. 7. Pasqual. ad Laurent. de Franc. par. 2. quæst. 12. num. 6. Fagn. loco cit. d. num. 50. Donat. prax. rer. regular. tom. 2. par. 2. tract. 10. de appellat. quæst. 28. n. 3. nisi tamen delictum sit adeo notum, ut nulla tergiversatione celari, & negari possit, tunc enim non prodesset appellatio, & posset deveniri ad publicationem Cedulorum, Bonaccin. loco citato, & alii ab eo allegati: vel saltem etiam si sit locus appellationi, dummodo inquisitus ex probationibus receptis sit de Simonia diffamatus, erit a celebratione missarum Suspendendus, c. accusatum, &c. seq. de Sim.

De excommunicatione contenta in c. quicunque 12. quæst. 2. & c. omnes Ecclesie 17. quæst. 4. innovata à Concil. Trid. sess. 22. c. 11. de reform.

Sacrilegi, & dolosi usurpatores rerum Ecclesiarum, locorumque piorum, ab Ecclesia eliminandi sunt, & anathematizandi; ut canones, & Concilia decreverunt. Quare Episcopus, si in Visitatione, vel extra reperiat aliquem Administratorem, Officium, Syndicum, Exactorem, Depositarium, aut Æconomum alicujus Ecclesiæ, Monasterii, Montis Pietatis, Hospitalis, alteriusve loci Pii, studiis prævaricantis, illorum bona, pecunias, & Jura retinere, in proprios usus convertere, invadere, & usurpare, eos adhibitis juris remediis ad restitutionem compellat, etiam excommunicationis.

Sententiæ Declaratoriæ.

F O R M U L A XIX.

V isactis, & Decretis nostræ Visitationis Sac. Montis Pietatis in hac Civitate legitime erecti, Sententia Revisorum Computorum, aliisque juribus exhibitis, per Procuratorem locorum Piorum, ex quibus constat N. Depositarium, & Administratorem dicti Montis pecunias in Summa & alios redditus ejusdem, quæ in pauperum necessitatibus converti debuerant, aliò propria auctoritate contra formam Bullæ Pauli V. vel Statuti Montis) divertisse,

Monacel. Formul. Pars III.

G 3 imò

imò, & in proprios usus *dolosè convertisse*, & usurpare præsumpsisse: visis monitionibus, & præceptis contra eum executis pro reintegratione Montis, quibus parere contempsit, dicimus, & declaramus d. N. Depositarium, damnabiliter incurrisse excommunicationem majorem Papæ reservatam contentam, tam in *d. Bulla*, quàm in *Concil. Trid. sess. 22. c. 11.* & idè esse publicè denunciandum prout denunciari volumus, & mandamus, cui anathemati tamdiù subiaceat, quamdiù d. Montem plenè reintegraverit, & à Romano Pontifice absolvi meruerit, &c.

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Actuarius.

SUMMARIUM.

1 Montis pietatis erectio tunc est legitima, quando approbatio Sedis Apostolicæ intercessit, & proponuntur statuta. 2 Doctores de Montium pietatis erectione tractantes referuntur. 3 Formula Decreti erectionis proponitur. 4 Quod solvitur Monti, datur pro mantentione illius, & Salario Ministrorum. 5 Depositarius, qui habet mercedem, tenetur de levi culpa. 6 Mons, qui erigitur ea lege, ut mutuatarii nihil solvant, non indiget approbatione Apostolica. 7 Erectio Montis frumentarii proponitur, cum Statutis. 8 Episcopus ad recognoscendum labem usurariam, potest visitare Montes frumentarios à laicis administratos, & num. 9. 10 Usuræ exactæ ubi non constat quibus sint restituendæ, pauperibus distribui debent. 11 Episcopus, debet constituere defensionem locis piis. 12 Converterentes pecunias Montium pietatis in alios usus, quàm pau-	perum excommunicationem incur-runt. 13 Administrator loci pii, qui illius pecunias in usum proprium convertit, dicitur in dolo vero: si verò non facit, quod facere tenetur dicitur in dolo præsumpto, & n. 14. 15 Administrator negligens constituitur in culpa, & tenetur de neglectis. 16 Usurpantes bona locorum piorum scienter, censuris Sacrorum canonum in-nodantur. 17 Debitorum locorum piorum, qui non solvunt statuto tempore, vel bona retinent aliquo titulo, non sunt censuris coercendi, sed remediis juris. 18 Repudiatio legati, sive hereditatis relicte locis piis est vera alienatio, quæ requirit beneplacitum Apostolicum, & allegantur rationes, n. 19. 20. 21. 22 Fallit in legatis relictis cum onere Missarum. 23 Dolosus usurpator bonorum Ecclesiæ, si est impotens ad restituendum, est abstinendum à censuris. 24 Pro exactione reddituum locorum piorum deputatur exactor, quando sunt in notabili quantitate.

De-